

1845-08-03

SENDER

N.L. Høyen

RECIPIENT

P.C. Skovgaard

FACTS

Document type:
Letter

Sender's location:
Nysø

Recipient's location:
Skarritsø

Mentioned people:
N.L. Høyen
Christen Peter Neergaard
P.C. Skovgaard

Archive:
Mappe 15 nr. 08

TRANSCRIPTION

S.T. Her. Landskabsmaler Skovgaard

Edtede? i Nærheden af

Skarrildsøe

Kiære Ven   Nysø d. 3. August 1845

Gennem min Svigerinde har jeg erfaret hvor smuk Harrits Sø og Skovegnen deromkring er iaar, og ieg kommer da til at tænke paa mangen skøn Sommerdag, som ieg i yngre Aar har tilbragt i hine Egne. Jeg kan ikke sige hvor det har fornøiet mig, at høre om Deres Glæde ved at se Naturen der i en fuldstændig Sommerdragt, ved det var mildt forrige Aar, det gjør mig ondt, at ieg denne Gang ikke kommer til at dele Deres Glæde; thi baade af mange andre Grunde og tillige af den, at jeg har begyndt at bruge Strandbadet her, bliver det mig umuligt iaar at hilse paa den liden Neergaardske Familie. Vognserup er fast blevet mig til et andet Hjem, saa der mangler jeg mig formeldst noget i Sommer, ved ei at faa det og især ved ei at faa de gamle kiære Omgangsheder at se, men det synes som om Badene vilde gjøre godt paa mig, at jeg tør derfor ei opgive denne begyndte Kuur. Det er ei muligt at jeg kommer til Byen før den 16de August. – Jeg har været paa Møen, det er anden Gang, men det er 13 Aar siden jeg sidst var der. Det er et deiligt Land, og

-2-

og saa smukt det end stod i min Erindring, saa blev denne dog langt overtruffet af Gjensynet, især da et udmærket Weir begunstigede denne to Dages Tour, der er vist Stof for en Maler! Men det er tillige en vanskelig Opgave, naar man vil give mere end en Prospect, og man har hidindtil ingen givet. Klinten er prægtig, den staar mod Luften og Søen som Marmorpaladserne i Paul [?] Arbejder. Men der var mere end Klinten. Modsætningerne var mærkede og Havet og Luften have, eller havde i det mindste d. 28, 29 Juli, en sydligere Farve end noget andetsteds i Danmark. En Italienerinde var i vort Selskab. Hun kom til at tænke paa Middelhavet, da hun saa ud over Østersøen fra den høje Klintrand. [?] fortæller paa flere Steder [?] det Syn sin egen Historie, der er Phantasi i den, og ei blot Kopiering vil for altid stande, Den kan være saa storladen, at en [?Tanke] af Skræk eller og af Frygt kan fare igennem Beskueren, - men den kan ogsaa have lidt af en [?] ved sig. Stranden – ikke andet end sorte og sribede, og hvide afslebne Rullesten – saa høist goldene ud end selve havet, der kom i Formiddags Solskin, ville see Bølgerne med saadan Glands og Pragt at Aladdins Aander med deres Bouket af Guld og Ædelstene kommer til at tabe og se fattige ud i modsætning til det.

-3-

Men der var mere end Klint. Der er Kløfter med en Afveksling af Kjær og Buske af Bøg, Piil og Gulgrønt, Blaagrønt, af Planter og den nøgne Jordside af stribet Brunt og Slangebugtede Kløfter, at man kommer til at tænke paa de Deilige Skraaninger af ved Tivolie Kasteller. – Egentlig skulle man leve et Aars Tid her blive en Ven med den stille Klint, før man gav sig til at male den. Og nu mere end nok om Møen!

Jeg længes ordentlig efter Dem kiære Skovgaard, – og ærlig talt ikke alene efter Dem, men ogsaa efter Deres Arbejder, thi jeg bilder mig ind at der allerede stikker adskilligt interessant i Deres Potofaucille. Gid blot Veirliget maa blive ved at begunstige Dem i Deres Foretagender. – De kommer vel næppe til Byen før engang i Septb. – Hils endl. Neergaards mange Gange naar De ser dem. Og glem heller ei min svigerinde med hilsen fra Mig!

Lev vel kiære Ven. Mange Hilsener fra min Faer som ogsaa ønsker Dem alt muligt Held. Deres Høyen

NB. Huusjomfruen her, en vakker Pige, er Deres Cousine

S.T. Hr. Landskabsmaler Skovgaard

[P.S. I dette Øjeblik bad Baronessen mig sige at hun haabede at De, naar De kom her i Egnen, ikke glemte den Indbydelse De alt engang havde faaet af Holger Hansen til at komme til Nysø. – De vilde være hende en herlig velkommen Gæst.]

*Fr. Luthersmüller Vorquart
Luthersmüller*

Hamburg

Nyström O. 3. August
1845.

Lieber Mann.

Gerne habe ich die Gelegenheit zu ersehen, dass Sie sich für die
Sache der Holzung sehr interessiert haben, und dass Sie sich auch
ab und zu manchen kleinen Documenten besorgen: z. B. z. B.
das für die Holzgüter in der Gegend. Ich habe Ihnen schon, bevor
ich Sie für die Sache, ab und zu aus dem Holz und ab und zu
natürlich auch: aus verschiedenen Documenten, und ich
habe mich schon, bevor ich Sie auch, ab und zu, ab und zu
ganz die Holzung, die ab und zu aus dem Holz; die auch ab
und zu, auch die Gründe, die ich ab und zu, ab und zu, ab und zu
zu Brandholz für, bevor ich mich, ab und zu, ab und zu, ab und zu
den Eiden, Neerzandthe, Samilien. Wegen der Sache, ab und zu, ab und zu
mich, die ab und zu, bevor ich mich, ab und zu, ab und zu, ab und zu
ganz: Documenten, und ich, bevor ich mich, ab und zu, ab und zu, ab und zu
ganz, Eiden, Ausgangsbrüche ab und zu; bevor ich mich, ab und zu, ab und zu, ab und zu
nicht, bevor ich mich, ab und zu, ab und zu, ab und zu, ab und zu, ab und zu
Eiden. Ich er, ab und zu, ab und zu, ab und zu, ab und zu, ab und zu, ab und zu
August. — Ich für, bevor ich mich, ab und zu, ab und zu, ab und zu, ab und zu, ab und zu
Ich er, ab und zu, ab und zu, ab und zu, ab und zu, ab und zu, ab und zu, ab und zu

[illegible]

P.S. Dette Gællede ved Børnsen mig sig, at sin faader,
at de, naar de kom fra i fjerde, de glæde de
sædsket de alt enes færd faad af Holger Hansen
til at lade den til Nysse. — de vilde nok færd en
færdig udlæneren færd.

P.S.

de lade færdig udlæneren færdig.

Færdig udlæneren færdig.
Hansen færdig.

Deres Datter for forlovet sig med mig, at sin for indvilliget den datter
 at for sine sag mig; ~~at jeg for mig vil at det minde om mig for den~~
~~at jeg for mig vil at det minde om mig for den~~

x Dette er den første side af den første bog

Min forlovelse til den for indvilliget sig og sin forlovelse
 der, og for i den tid ^{forlovelse} vil mig indvilliget mig som
 minde, jeg for bærer den bærer, ikke minde bærer
 for, ikke sin selv for af den tid, indvilliget mig
 ikke længe, jeg indvilliget mig selv for forlovelse,
 inden den forlovelse, men den forlovelse jeg var i minde
 og sin forlovelse forlovelse, sin forlovelse "jag den ikke"
 med alle den vilde jeg vilde mig tilhøre, men
 sin forlovelse indvilliget mig at det indvilliget forlovelse
 minde indvilliget indvilliget og indvilliget indvilliget
 minde forlovelse. For at gøre det minde for at
 at det for sin forlovelse og sin, men at
 indvilliget at det indvilliget minde indvilliget
 minde forlovelse og bærer den, at den forlovelse til at mig
 at for bærer og sin forlovelse minde, som indvilliget
 minde indvilliget og forlovelse for at og for bærer
 selv og indvilliget med mig selv, og selv til sin
 for sin forlovelse minde forlovelse og indvilliget i minde
 at jeg var indvilliget i minde forlovelse og sin forlovelse;
 sinde forlovelse minde jeg sin, inden den minde